

رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری در فصوص ابطال بفشنامه های شماره ۱۱۵۸۴/ت مورخ ۱۳۷۹/۴/۵ و ۱۳۷۹/۴/۱۹ مورخ ۱۳۷۹/۴/۱۹ مدیر کل دفتر تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی

مقدمه-

شاکي طی دادخواست تقدیمی اعلام داشته است: بر اساس تبصره ماده (۴) قانون استخدام کشوری و ماده (۳) قانون تشکیل شرکت های دولتی و ماده (۱۸۸) قانون کار تنها مرجع صالح تشخیص و تعیین مشاغل کارگری وزارتخانه ها و دیگر سازمان ها و ادارات ذکر شده سازمان امور اداری و استخدامی کشور (سازمان مدیریت و برنامه ریزی) می باشد.

متأسفانه مدیر کل دفتر تنظیم و نظارت بر روابط کار بر خلاف نظر اولیه خویش و بدون توجه به مشاغل کارگری این شرکت و وزارت متبوع و بدون در نظر گرفتن آرای متعددی که در همین زمینه از هیات های حل اختلاف و تشخیص موضوع قانون کار و از شعب دیوان عدالت اداری صادر یافته (مبنی بر این که کارگزاران دفاتر مخابراتی روستایی به عنوان پیمانکار محسوب گشته و هر نوع تنازع فی مابین آنان و شرکت مخابرات استان ها در صلاحیت محاکم عمومی محل است نه مراجع دیگر) موضوع شکایت کارگزاران دفاتر مخابراتی روستایی را مشمول قانون کار دانسته و با صدور بخشنامه های مندرج در ستون خواسته مراجع موضوع قانون کار را علی رغم استقلال ملزم به تغییر رویه نموده است . با عنایت به این که بخشنامه های مورد شکایت بر خلاف مقررات فوق الذکر می باشد تقاضای ابطال آنها را دارم.

مدیر کل تنظیم و نظارت بر روابط کار در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۶۱۶۶ مورخ ۱۳۸۱/۲/۳۰ اعلام داشته اند : آنچه شاکي در مقام مدعی ابطال آن را از هیات عمومی خواستار شده اند دو فقره پاسخ این اداره کل به دو مورد استعلام اداره کل کار و امور اجتماعی استان گلستان بوده است. این قبیل پاسخ ها که بعضاً متضمن نظریه های کارشناسی و مشورتی نیز می باشد در چهارچوب وظایف و مسئولیت های اداری صورت گرفته است . با وجود این عنایت آن هیات را به این اصل مهم معطوف می دارد که تشخیص و احراز کارگر مشمول قانون کار از غیر مشمولین این قانون را باید در مواد (۲)، (۳) ، (۴) و (۱۸۸) قانون جستجو کرد. به بیان ساده تر هر کجا که فردی بدون سرمایه، وسایل و ابزار کار و صرفاً در مقابل عرضه نیروی کار خود بدون آن که سود و زیان کارگاه متوجه وی باشد مزد دریافت داشته و تامین معاش می کند صرف نظر از عنوانی که طرفین برای قرارداد انتخاب کرد باشند چنانچه این رابطه مشمول مقررات حمایتی و استخدامی دیگری نباشد اطلاق کارگر به آن جاری و شمول قانون کار بر این رابطه مستقر می شود.

هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق به ریاست حجت الاسلام والمسلمین دري نجف آبادي و با حضور روساي شعب بدوي و روسا و مستشاران شعب تجدید نظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آرا به شرح آتی مبادرت به صدور رای می نماید.

رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری

طبق تبصره ماده (۴) لایحه قانونی استخدام کشوری تشخیص مشاغل کارگري در وزارتخانه ها و موسسات دولتي مشمول قانون مزبور به عهده سازمان امور اداري و استخدامي کشور و حسب ماده (۳) مقررات استخدامي شرکت هاي دولتي- مصوب ۱۳۵۲/۳/۵- تعيين مشاغل کارگري در شرکت هاي مشمول قانون اخيرالذکر به عهده شرکت و تايد سازمان امور اداري و استخدامي محول شده است. بنا بر اين مفاد نامه هاي شماره ۱۱۵۸۴/ت مورخ ۱۳۷۹/۴/۵ و ۲۱۹۱۱/ت مورخ ۱۳۷۹/۶/۱۹ مدير کل دفتر تنظيم و نظارت روابط کار وزارت کار و امور اجتماعي که رابطه کارگري مشمول قانون کار اعلام داشته و نتيجتا شغل مذکور را از نوع مشاغل کارگري تعيين کرده است خارج از حدود اختيارات واحد مزبور در وضع مقررات دولتي تشخيص داده مي شود و مفاد نامه هاي فوق الاشعار در اين خصوص مستندا به قسمت دوم ماده (۲۵) قانون ديوان عدالت اداري ابطال مي گردد.

رئيس هيأت عمومي ديوان عدالت اداري- دري نجف آبادي